

F. t. l. vedr. visse miljølove

hvilket kan betyde, at amtskommuner og kommuner skal udtale sig om sagen til klagemyndigheden i et øget antal sager. Dette vil dog næppe give anledning til væsentlige udgifter.

For *staten* vil der for det første kunne være administrative og økonomiske konsekvenser af, at der indføres en ny klageadgang til Miljøklagenævnet, for så vidt angår afgørelser, der fastslår, at der ikke er godkendelsespligt vedrørende (i)-mærkede aktiviteter.

For det andet vil der kunne komme flere klagesager til Miljøklagenævnet, som følge af ophævelsen af kravet om, at sagerne skal være principielle eller væsentlige for at kunne påklages. Reglen vedrører alene de (i)-mærkede aktiviteter. På baggrund af de tal, der er lagt til grund ved implementeringen af IPPC-direktivet, skønnes der ialt at være 25 sager om året i førsteinstansen, der vedrører nyetablering eller væsentlige ændringer af (i)-mærkede virksomheder.

Hertil kommer de ovenfor nævnte ca. 55 sager om året vedr. revurderinger, dvs. i alt 80 sager i førsteinstansen.

Der er i dag en klagefrekvens på ca. 20%-25% for så vidt angår klager til Miljøstyrelsen. Herefter vil alene 20 sager blive påklaget til Miljøstyrelsen. Hvis det lægges til grund, at ca. halvdelen af disse vil blive påklaget til Miljøklagenævnet er der tale ca. 10 nye sager/år.

Henset til det meget begrænsede antal klagesager forventes lovforslaget ikke for nærværende at medføre behov for yderligere ressourcer i Miljøklagenævnet. På sigt kan der dog blive behov for ressourcetilførsel alt efter udviklingen i nævnets klagesagsantal.

Lovforslaget vil for statens vedkommende for det tredje kunne medføre konsekvenser i forbindelse med den bredere klageadgang for miljøorganisationerne. Det er vanskeligt på forhånd at sige, hvor mange nye organisationer, der herved vil få mulighed for at klage og navnlig vanskeligt at sige, hvor mange der rent faktisk vil benytte sig af muligheden. Hertil kommer, at nye klager fra miljøorganisationerne må forventes i et vist omfang at angå sager, der i forvejen er påklaget af andre parter. Der forventes herefter alene en beskedne stigning i antallet af klagesager.

Endelig vil de nye regler om, at ministeren videre-sender anmodninger fra visse landsdækkende foreninger og organisationer kunne medføre beskedne administrative konsekvenser for ministeriet (Miljøstyrelsen).

7.3. Havmiljøloven.

Ændringerne vedrører alene sager om klapping og hurtigfærger.

585 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

For *amtskommunerne* (og Københavns Kommune) vil der kunne blive tale om øget administration i forbindelse med reglerne om, at lokale miljøorganisationer mv. kan anmode om at modtage underretning om klappingssagernes afgørelse. Der er kun ca. 75 sager om året af denne type. Der må antages at komme få henvendelser. Der forventes ingen nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for amtskommunerne.

Derudover kan der blive tale om et øget antal klagesager, som man skal udtale sig om. Der er dog meget få klagesager på dette område, se nedenfor.

For *staten* vil de ændrede regler betyde, at Miljøstyrelsen evt. skal foretage underretning ved afgørelse af sager om hurtigfærger. Der er i gennemsnit 5-10 sager/år. Der forventes ingen nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser heraf. Endvidere vil der kunne være visse beskedne konsekvenser som følge af reglerne om, at ministeren (Miljøstyrelsen) skal videresende anmodninger om at modtage underretning.

For *staten* kan de ændrede klageregler endvidere betyde flere klagesager vedrørende klappingssager. Der er idag meget få klagesager (under 5/år) efter eksisterende regler, på trods af at der her i forvejen er mange foreninger/organisationer, der har klageret.

7.4. Jordforureningsloven.

For amtskommunerne vil den forudgående offentlighed indebære øgede udgifter til annoncering eller lign. og evt. øget sagsbehandling af bemærkninger m.v.

7.5. Planloven.

For amtskommunerne og Hovedstadens Udviklingsråd indeholder forslaget ikke nogen udvidelse af deres forpligtelser efter loven, men regionplanmyndighederne kan - ligesom kommunerne - få et lidt større antal klagesager, der skal behandles i Naturklagenævnet, dvs. at der skal afgives en udtalelse og fremsendes akter til nævnet.

For kommunerne betyder forslaget om skriftlig underretning om lokalplanforslag og ansøgninger om dispensation, at der kan komme en lille udvidelse af den kreds, der efter de gældende regler skal have skriftlig orientering. Endvidere betyder forslaget om klageadgang efter § 40 (afslag på dispensation til helårsbeboelse i sommerhusområder), at kommunerne kan få lidt flere klagesager, der skal behandles i Naturklagenævnet. De økonomiske og administrative konsekvenser af disse forslag skønnes ikke at være af større betydning.